

blede bevilgede, og bragte i den Anledning en Rignelse, hentet fra Faderens Stilling oversfor sin Søn, idet han sagde, at Faderen skulde hindre Sønnen fra at gjøre Feiltrin, men jeg vil tillade mig at spørge, om det ikke er Faderen, der har gjort Feiltrinnet, og om det ikke skulde være Sønnen, som Repræsentationen nu skulde tage sig af. — Naar man nu siger: Ja, men det er en meget stor Gjæld disse 65,000 Rd., kan Repræsentationen saa forsvare, nei, jeg vil ikke sige forsvare, thi Repræsentationen baade kan og vil forsvare, hvad den gjør, men jeg vil sige, kan finde det rigtigt at eftergive en saa stor Gjæld, saa mener jeg: Ja, jeg vil dog tillade mig med Par Ord nærmere at begrunde dette. For det øvrige Land, navnlig for den største Deel af de øvrige Kjøbstæder, er der gjort overordenlig Meget; vi see, hvorledes Fernveie bygte sig hen efter Kjøbstæderne, hvorledes den nyeste Fernvei slaar en stor og betydelig Due for at komme ind til Middelfart, hvorledes den nyeste Fernvei slaar en meget stor og meget betydelig Due for at komme ind til den uindtagelige Fæstning Fredericia, vi see endvidere, hvorledes den nyeste Fernvei mellem Høvsens og Aarhus slaar en stor og betydelig Due for at komme ind til Standerborg, og endelig see vi, at den projecterede Fernvei gjennem Vendsyssel slaar en stor Due for at komme ind til Hjørring. Naar vi da vide, at den Gjæld, Søby Kjøbstad skylder til Statskassen, ikke er mere end omtrent, hvad 1/3 Mill af den sjællandske Fernvei har kostet, og omtrent hvad en Fjerdingdel af Fernveien gjennem Vendsyssel vil koste, forekommer det mig, at Repræsentationen har god Grund til at eftergive Søby dens hele Gjæld til Statskassen. Det ærede Mændret var meget bange for Præcedens, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Gte Valgtreds (Steen) var det ogsaa, men det er jo ikke et Præcedens, man nu først agter at skabe; der er Præcedens, der ere meget gamle, Staten har saa ofte eftergivet baade Personer, Byer og Andet deres Gjæld baade heelt og deeltvis. Jeg behøver kun at henvise til Ringkjøbing Amts Gjæld til Veikassen, der var over 5 Gange saa stor som det, Søby skylder, men denne Gjæld eftergav Repræsentationen Ring-

kjøbing Amt i forrige Session. Jeg skal endvidere anføre en Grund; hvorfor jeg mener, at Repræsentationen kan og bør eftergive Søbys Gjæld til Statskassen, og det er den, at uagtet Søbys Gjæld hidrører fra Udelæggelser af Havet — Dæmninger og Moler ere udelagte, og derved er Havnen, som har kostet mange Penge, bleven tilskøttet —, har Staten aldrig givet saa Meget som en Skilling til Søby, den har laant Capitalen, og det er ganske vist godt, men det er dog kun et Laan, og Søby har opfyldt sine Forpligtelser lige til den 11te Juni 1866, da kunde den ikke mere, og den vil heller ikke kunne det i Fremtiden. Den vil ikke engang kunne opfylde sine Forpligtelser med Hensyn til Restgjælden, medmindre man vil gjøre Execution og Udlæg i Byens Egenomme; naar Staten optræder som en streng Creditor, vil den vel kunne faae Penge, men ogsaa kun paa den Maade! Staten har saa ofte vist, at naar Naturkræfterne træde med Udelæggelse, træder den til Hjælp. Jeg skal henvise til Loven om Søndflugtens Dæmpning, men Staten har, som jeg nys sagde, ikke givet en eneste Skilling til Søby til Hjælp for Udelæggelser fra Havet, foranledigede ved Storm. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det er indbragt her i Thinget, og endnu blot bemærke, om det høie Thing ikke skulde finde sig foranlediget til at vise Udelmodighed, og jeg kan sige Generensitet, mod denne fattige By og dens fattige Indvånere. Af Byens omtrent 1,000 Indbyggere er den langt overbeviende Deel fattig og kun en ubetydelig Deel nogenlunde velstaaende. Thinget har saa ofte vist Udelmodighed og Generensitet, og jeg skal kun henvise til den Generensitet, som det nylig har vist ved at give en Mand, som forud havde en Pension af c. 2,500 Rd., endnu 500 Rd. aarlig. (Ufrydelse). Sa, jeg billiger det, men jeg har saa meget mere det Haab, at det høie Thing vil vise Udelmodighed og Generensitet mod den lille fattige By Søby.

Ordf. Jeg maa tilstaa, at de Grunde, som det ærede Mændret anførte for, at man skulde slutte sig til dets Forslag, ikke synes mig ret at holde Stik. Det synes mig nemlig, at det ikke er ganske rigtigt at sige, at man vil